

prima instanță: V. Hrapacov
instanța de apel: G. Vavrin, I. Dănăilă, R. Petrov

dosarul nr. 2ra-932/17

ÎNCHEIERE

07 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Tudor Hariton și reprezentantul acestuia, avocatul Nicolai Jecov,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Tudor Hariton împotriva Consiliului sătesc Congaz și a Primăriei satului Congaz, raionul Cahul, intervenienți accesorii Maria Esir, Piotr Sîpciu și Elena Sîpciu cu privire la anularea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren și recunoașterea ca neveridice informațiile conținute în extrasul din Registrul de evidență a gospodăriilor,

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 22 decembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Tudor Hariton, admis apelul declarat de Maria Esir, casată hotărârea Judecătoriei Comrat din 17 aprilie 2015 în partea admiterii pretenției cu privire la anularea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren și emisă în această parte o nouă hotărâre de respingere a acestei pretenții, iar în rest hotărârea a fost menținută,

c o n s t a t ă:

La data de 30 mai 2012, Tudor Hariton a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului sătesc Congaz și Primăriei satului Congaz, r-nul Cahul cu privire la anularea extrasului din Registrul de evidență a gospodăriilor și a titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 28 noiembrie 2011, a depus la Consiliul sătesc Congaz cererea cu nr. 128, prin care a solicitat înregistrarea după el a dreptului de proprietate asupra casei de locuit, în care locuiește, situată în s. Congaz, str. Chirov, 54, anularea deciziei Consiliului sătesc Congaz nr. 3 din 12 martie 1993, care a servit neîntemeiat la dobândirea ilegală a bunului imobil și la primirea certificatului de moștenitor de către Maria Esir, fiica Elenei Statova, declararea nulității extrasului din Registrul de evidență a gospodăriilor nr.10111 din 15 mai 2004, precum și anularea deciziei cu privire la eliberarea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr. 9622210111 din 16 iulie 2004, eliberat pe numele Elenei Statova.

Menționează că, cererea sa a fost examinată de către Consiliul sătesc Congaz pe parcurs de 5 luni iar el a fost prezent la 2 ședințe, în cadrul cărora opiniile consilierilor erau diferite, luarea deciziei fiind amânată pentru o altă ședință, însă la data de 05 mai 2012, prin decizia Consiliului sătesc Congaz nr. 11, cererea sa a fost respinsă.

Invocă că, nu este de acord cu decizia nr. 11 din 05 mai 2012 emisă de către Consiliul sătesc Congaz, deoarece este neobiectivă și ilegală.

Relevă că, din cauza încălcării de către autorități a Legii cu privire la petiționare, fiind în așteptarea deciziei Consiliului sătesc Congaz, a omis termenul de adresare în instanța de judecată.

Afirmă că, prin decizia Consiliului sătesc Congaz nr. 3 din 12 martie 1993, care a servit ca temelie pentru eliberarea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren pe numele Elenei Statova, nu a fost examinată chestiunea cu privire la atribuirea acesteia a terenului pentru construcția casei de locuit.

Sustine că, Mariei Esir în temeiul titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren, eliberat în baza deciziei Consiliului sătesc Congaz nr. 3 din 12 martie 2009 și a extrasului din Registrul de evidență a gospodăriilor nr. 10111 din 25 martie 2004, i-a fost eliberat certificatul de moștenitor legal. Acest certificat a fost eliberat cu încălcări grave ale legislației, deoarece lipsește o decizie cu privire la atribuirea Elenei Statova a terenului pentru construcția casei de locuit din str. Chirov, 54.

Menționează că, după decesul părinților în anul 1989, Elena Statova nu a acceptat succesiunea, deoarece în casă locuiau Tudor Hariton cu soția sa, Ștefanida Hariton iar soțul ei, Sava Statov a decedat la 16 decembrie 1967 și niciodată nu a trăit în casa de pe str. Chirov, 54 și nu-i putea lăsa averea succesorală soției sale, Elena Statov.

Invocă că, proprietarul imobilului până în anul 1989 era tatăl soției sale, Petru Hristev și nu-i putea transmite lui Sava Statov nici un patrimoniu.

În acest context, invocă că, datorită includerii incorecte a datelor în Registrul de evidență a gospodăriilor și eliberarea extrasului nr. 10111 din 25 mai 2004 a acordat posibilitate Elenei Statova de a înregistra după ea întregul bun imobil situat în s. Congaz, str. Chirov, 54, iar după decesul acesteia, Mariei Esir i-a fost eliberat certificatul de moștenitor legal.

Relevă că, el și soția sa nu au cunoscut despre faptul că, după decesul părinților soției, sora acesteia, Elena Statova împreună cu fiica, Maria Esir au pregătit toate documentele pentru a intra în posesia averii rămase după decesul părinților, iar în anul 1990, l-au radiat pe el și pe soția sa din Registrul de evidență a gospodăriilor de pe str. Chirov, 54, apoi au efectuat înscrierea precum că, Elena Statov este chiriașul principal.

Afirmă că, timp de 30 ani locuiește în această casă și folosește terenul aferent casei situat în s. Congaz, str. Chirov, 54, însă din cauza încălcărilor admise de Consiliul sătesc Congaz și Primăria satului Congaz a fost lipsit de aceste bunuri imobile.

Solicită repunerea în termen a cererii de chemare în judecată, anularea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren cu suprafața de 0,1679 ha situat în s. Congaz, str. Chirov, 54, cu nr. cadastral 9622210111 și anularea înscrierii din titlul nr. 9622210111 din 16 iulie 2004 și, anume, a deciziei Consiliului sătesc Congaz nr. 3 din

12 martie 1993, precum și anularea extrasului din Registrul de evidență a gospodăriilor nr. 10111 din 25 mai 2004.

Prin hotărârea Judecătorei Comrat din 20 decembrie 2012 a fost respinsă cerința înaintată de către Tudor Hariton de repunere în termen a acțiunii. Cerințele înaintate de către Tudor Hariton cu privire la anularea înscrierii indicate în titlul nr. 9622210111 din 16 iulie 2004 și, anume, a deciziei Consiliului sătesc Congaz nr. 3 din 12 martie 1993 și anularea extrasului din Registrul de evidență a gospodăriilor nr. 10111 din 25 mai 2004 au fost respinse ca fiind depuse cu omiterea termenului de prescripție, iar cerința cu privire la anularea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren cu suprafața de 0,1679 ha situat în s. Congaz, str. Chirov, 54 cu nr. cadastral 9622210111 a fost respinsă ca neîntemeiată (f.d. 132 vol. I).

Prin decizia Curții de Apel Comrat din 23 aprilie 2013 a fost admis apelul declarat de Tudor Hariton, casată integral hotărârea primei instanțe și restituită pricina spre rejudecare în prima instanță. (f.d. 159 vol. I).

Prin încheierea protocolară a Judecătorei Comrat din 25 iulie 2013 au fost atrași în proces în calitate de intervenienți accesorii Maria Esir, Piotr Sîpciu și Elena Sîpciu (f.d. 9 vol. II).

La data de 14 octombrie 2013, reclamantul a depus o cerere de modificare a cerițelor, prin care a solicitat anularea extrasului din Registrul de evidență a gospodăriilor nr. 10111 din 25 mai 2004 la contul personal nr. 2472, care conține informații neveridice privind apartenența casei de locuit din s. Congaz, str. Chirov, 54, pe numele Elenei Statova și a titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren situat în s. Congaz, str. Chirov, 54, cu nr. cadastral 9622210111, eliberat pe numele Elenei Statova (f.d. 31 vol. II).

Ulterior, la data de 12 ianuarie 2015, reclamantul a mai depus o cerere de modificare a cerițelor, motivând că, Primăria satului Congaz eronat a inclus datele în evidența gospodărească la adresa s. Congaz, str. Chirov, 54, în rezultatul căreia, la adresa indicată au fost înființate concomitent două conturi personale pe numele diferitor posesori cu atribuirea diferitor numere (nr. 54 și nr. 54 „a”), în timp ce la această adresă există o singură casă și un sigur teren aferent. Ca urmare a acestor erori, el împreună cu soția sa, Ștefanida Hariton (Hristeva) neîntemeiat au fost excluși din Registrul de evidență a gospodăriilor.

Astfel, atât Registrul de evidență a gospodăriilor, cât și extrasul din acest registru nr. 10111 din 25 mai 2004 conțin date neveridice despre apartenența dreptului de proprietate exclusiv al Elenei Statova.

Susține că, în conținutul titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren, eliberat pe numele Elenei Statova asupra terenului aferent din s. Congaz, str. Chirov, 54, este indicată decizia Consiliului sătesc Congaz nr. 3 din 12 martie 1993 ca document constatator de drept, în baza căruia a fost eliberat, însă prin decizia Consiliului sătesc Congaz nr. 3 din 12 martie 1993 nu i-a fost atribuit Elenei Statova terenul aferent menționat, astfel, titlul de proprietate asupra terenului a fost eliberat în lipsa temeiului de drept, contrar normelor imperative.

Solicită recunoașterea ca neveridice informațiile ce se conțin în certificatul-extras din Registrul de evidență a gospodăriilor la contul personal nr. 2472 cu privire la apartenența dreptului de proprietate asupra casei de locuit din s. Congaz, str. Chirov, 54, pe numele Elenei Statova, eliberat de Primăria satului Congaz la 25 mai 2004, cu

nr. 10111, anularea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren situat în s. Congaz, str. Chirov, 54, cu nr. cadastral 9622210111, eliberat pe numele Elenei Statova (f.d. 178-180 vol. II).

Prin hotărârea Judecătorei Comrat din 17 aprilie 2015 a fost admisă parțial acțiunea și a fost declarat nul titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren aferent din s. Congaz, str. Chirov, 54, înregistrat cu nr. cadastral 9622210111, eliberat pe numele Elenei Statova de către Primăria satului Congaz la data de 11 iunie 2004, iar în rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată (f.d. 223 - 230 vol. II).

Declarând nul titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren aferent din s. Congaz, str. Chirov, 54, înregistrat cu nr. cadastral 9622210111, eliberat pe numele Elenei Statova de către Primăria satului Congaz la data de 11 iunie 2004, prima instanță și-a argumentat concluzia prin faptul că, Primăria satului Congaz a eliberat titlu contestat cu încălcarea normelor imperative ale legislației, în lipsa unei decizii a organului împuternicit (a Consiliului local Congaz) cu privire la transmiterea în proprietatea Elenei Statova a terenului indicat, făcând trimitere la prevederile art. 10 din Codul funciar și ale art. art. 195 și 220 alin. (1) din Codul civil.

Respingând cerința privind anularea informațiilor ce se conțin în extrasul din Registrul de evidență a gospodăriilor la contul personal nr. 2472 cu privire la apartenența cu drept de proprietate a casei de locuit situată în satului Congaz, str. Chirova 54, pe numele Elenei Statova, eliberat de Primăria s. Congaz la data de 25 mai 2004 cu nr. 10111, prima instanță și-a argumentat concluzia prin faptul că, nu sunt temeiuri legale pentru anularea informațiilor, ce se conțin în extrasul din Registrul de evidență a gospodăriilor, deoarece aceste informații sunt derivate din informațiile cuprinse în însăși Registrul de evidență a gospodăriilor, veridicitatea cărora nu a fost contestată de către reclamant.

Totodată, prima instanță a reiterat că, conform prevederilor art. 217 alin. (3) din Codul civil, acțiunea în contestarea nulității absolute este imprescriptibilă.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 01 decembrie 2015 a fost respins apelul declarat de Maria Esir, a fost admis apelul declarat de Tudor Hariton, casată hotărârea primei instanțe în partea respingerii pretenției cu privire la anularea extrasului din Registrul de evidență a gospodăriilor și emisă în această parte o nouă hotărâre de admitere a cerinței menționate. În rest hotărârea primei instanțe a fost menținută.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 13 iulie 2016 a fost admis apelul declarat de către Maria Esir, casată integral decizia instanței de apel și restituită pricina spre rejudecare în instanța de apel.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 22 decembrie 2016 a fost respins apelul declarat de către Tudor Hariton, admis apelul declarat de Maria Esir, casată hotărârea primei instanțe în partea admiterii cerinței cu privire la recunoașterea nulității titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren și emisă în această parte o nouă hotărâre de respingere a acestei pretenții ca neîntemeiată. În rest hotărârea primei instanțe a fost menținută.

Respingând cerința cu privire la anularea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren cu nr. 9622210111 situat în s. Congaz, str. Chirov, 54, instanța de apel și-a argumentat concluzia prin faptul că, indicarea în calitate de act administrativ, ce a servit temei pentru eliberarea la 11 iunie 2004 a titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren de către Primăria satului Congaz și,

anume, decizia nr. 3 din 12 martie 1993 a Consiliului satului Congaz, în care Elena Statova nu se regăsește în lista persoanelor cărora le-a fost atribuit teren pentru construcții, nu constituie temei pentru declararea nulității titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren, eliberat pe numele Elenei Statova, or, responsabilitate pentru întocmirea titlului de autentificare a dreptului de teren o poartă integral autoritatea administrației publice emitentă, iar erorile admise la întocmirea titlului urmează a fi interpretate în favoarea beneficiarului.

Instanța de apel a reiterat că, anularea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren, eliberat pe numele Elenei Statova, nu va duce la dobândirea de către Tudor Hariton a dreptului de proprietate asupra terenului aferent nr. 9622210111, situat în s. Congaz, str. Chirov, 54, deoarece reieșind din decizia nr. 3 din 12 martie 1993, nici acestuia nu i-a fost atribuit careva teren pentru construcții, iar alte probe, care ar confirma că acest teren, îi aparține cu drept de proprietate, nu au fost prezentate.

De asemenea, instanța de apel a mai reținut că, dreptul de proprietate al Elenei Statova asupra terenului cu nr. cadastral 9622210111, situat în s. Congaz, str. Chirov, 54, a fost stins odată cu realizarea dreptului la succesiune de către Maria Esir, or, conform extrasului din Registrul bunurilor imobile, dreptul de proprietate asupra terenului enunțat a fost înregistrat la 05 septembrie 2008 de către ultima în baza certificatului de moștenitor nr. 3540 din 05 septembrie 2008, mai mult ca atât, la data depunerii cererii de chemare în judecată, proprietari ai terenului aferent casei în litigiu sunt Piotr Sîpciu și Elena Sîpciu, iar admiterea acțiunii în sensul formulat ar duce la încălcarea dreptului de proprietate al acestora garantat de art. 46 din Constituție, art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, cât și de art. 316 din Codul civil.

La 09 martie 2017, Tudor Hariton a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, decizia instanței de apel este neîntemeiată și ilegală, deoarece concluziile instanței de apel sunt neîntemeiate și contravin circumstanțelor cauzei.

Susține că, la judecarea cauzei instanța de apel nu a ținut cont de prevederile art. 39 alin. (4) din Legea cadastrului bunurilor imobile și ale art. 321 alin. (2) din Codul civil.

Menționează că, concluziile instanței de apel cu privire la temeinicia hotărârii primei instanțe în partea respingerii cerinței privind recunoașterea nulității informațiilor ce se conțin în extrasul din Registrul de evidență a gospodăriilor nr. 10111 din 25 mai 2004 sunt neîntemeiate și contravin circumstanțelor cauzei.

Afirmă că, prima instanță respingând pretenția privind anularea extrasului din Registrul de evidență a gospodăriilor nr.10111 din 25.05.2004, a reținut că, necontestarea informațiilor conținute în Registrul de evidență a gospodăriilor, în baza cărora a fost eliberat certificatul-extrasul, constituie un impediment în recunoașterea nulității certificatului-extras.

Relevă că, instanțele de judecată nu au combătut argumentele invocate referitor la neveridicitatea datelor din Registrul de evidență a gospodăriilor la contul personal

nr. 2472 pe perioada 2002-2006, la adresa s. Congaz, str. Chirov, 54 și, ca consecință, a acelorași informații conținute în certificatul-extras nr. 10111 din 25 mai 2004.

Declară că, din anul 1982, în urma încheierii căsătoriei cu Ștefanida Hristeva (Hariton), a locuit până în anul 2015 în casa din s. Congaz, str. Chirov, 54, proprietarul căruia de fapt era Piotr Hristev - tatăl soției sale.

Afirmă că, după decesul lui Piotr Hristev, în anul 1989, în casă au rămas să locuiască el cu soția sa, Ștefanida Hariton, și sora acesteia, Elena Statova și au locuit împreună până în anul 2007, când au decedat Elena Statova și Ștefanida Hariton.

Susține că, dreptul de proprietate asupra casei de locuit nu a fost înregistrat până în anul 2004, iar la situația din anul 2004, urma să fie înregistrat dreptul de proprietate asupra casei litigioase al 3 persoane, membri ai gospodăriei colhoznice și, anume, Tudor Hariton, Ștefanida Hariton și Elena Statova, însă la înregistrarea primară a dreptului de proprietate, din cauza ducerii incorecte a Registrului de evidență a gospodăriilor de către Primăria satului Congaz, dreptul de proprietate a fost înregistrat doar după Elena Statova, iar ca urmare, Tudor Hariton și Ștefanida Hariton au fost excluși din lipsa coproprietarilor și ilegal privați de dreptul de proprietate.

Menționează că, Primăria satului Congaz incorect a dus evidența gospodăriei de pe adresa s. Congaz, str. Chirov, 54, în rezultatul acestui fapt, la ceastă adresă au fost deschise concomitent două conturi personale pe diferiți proprietari, cu atribuirea diferitor numere (54, și 54a), în timp ce pe adresa dată este o singură casă de locuit și un teren aferent.

Astfel, Registrul de evidență a gospodăriilor la contul personal nr. 2472 pentru perioada 2002 - 2006 pe adresa s. Congaz, str. Chirov, 54, și extrasul din Registrul de evidență a gospodăriilor nr. 10111 din 25 mai 2004 conțin informații neveridice despre membrii gospodăriei (fostei gospodării colhoznice) și despre faptul că, dreptul de proprietate asupra casei îi aparține lui Elena Statova.

Relevă că, neformularea pretenției cu privire la recunoașterea nevalabilă a informațiilor conținute în însăși Registrul de evidență a gospodăriilor, în baza căruia a fost eliberat extrasul, nu constituie impediment pentru admiterea acțiunii în această parte, deoarece neveridicitatea datelor din Registrul de evidență a gospodăriilor pe contul personal nr. 2472 a fost examinată și constatată în ședința de judecată.

Afirmă că, concluziile instanței de apel cu privire la ilegalitatea hotărârii primei instanțe în partea recunoașterii nulității titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren, eliberat pe numele Elenei Statova sunt neîntemeiate și contradictorii.

Califică ca neîntemeiată și concluzia instanței de apel precum că, lipsa temeiului juridic (decizia Consiliului de atribuire a terenului) nu constituie temei pentru recunoașterea nulității titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren, eliberat pe numele Elenei Statova pe motiv că, la eliberarea acestuia, organul emitent a comis o eroare, consecințele căreia urmează a fi interpretate în folosul solicitantului.

Susține că, existența deciziei Consiliului de atribuire a terenului menționată în virtutea prevederilor art. 11 din Codul funciar este o condiție obligatorie pentru dobândirea în proprietate a terenului, iar titlu de autentificare a dreptului deținătorului de teren constituie un act secundar și derivat în raport cu decizia organului împuternicit privind atribuirea în proprietate a terenului.

Menționează că, Maria Esir, în proprietatea căreia ulterior a fost atribuit terenul enunțat, precum și alți participanți la proces din partea intimatului nu au prezentat

careva probe cu privire la emiterea și existența altei decizii de atribuire a terenului aferent Elenei Statova, fapt care exclude presupunerea instanței de apel privind comiterea unei erori la întocmirea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren în partea indicării temeiului legal de eliberare a acestuia.

Invocă că, în cadrul dezbaterilor judiciare cu certitudine s-a stabilit lipsa temeiului legal de eliberare a titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren asupra terenului, fapt care presupune nulitatea acestuia pe motivul inexistenței sau neadoptării acestuia.

La fel, califică ca eronată concluzia instanței de apel precum că, anularea titlului de autentificare a dreptului deținătorului de teren, eliberat pe numele Elenei Statova nu va duce la obținerea de către Tudor Hariton a dreptului de proprietate asupra acestui teren.

Relevă că, în acțiunea înaintată, de asemenea, a solicitat apărarea dreptului încălcat prin restabilirea situației existente până la momentul încălcării acestuia reieșind din prevederile art. 39 alin. (4) din Legea cadastrului bunurilor imobile, și, anume, în cazul unui bun imobil unic, dreptul de proprietate urma să fie înregistrat după 3 persoane, membri ai colhozului, Tudor Hariton, Ștefanida Hariton (Hristeva) și Elena Statova.

Califică ca eronate și absurde afirmațiile precum că, terenul și casa de locuit au aparținut lui Piotr Hristev iar Tudor Hariton nu deține careva drepturi asupra acestora și nu a prezentat probe ce confirmă că a fost membru al fostului colhoz.

Totodată, invocă că, instanța de apel, la judecarea cauzei a ignorat prevederile art. 321 alin. (2) din Codul civil, precum și probele, care confirmă că, dreptul de proprietate asupra casei de locuit și terenului aferent a fost înregistrat doar pe numele uneia dintre fiicele proprietarului de fapt, Piotr Hristev, Elena Statova, iar a doua fiică, Ștefanida Hariton (Hristeva) care la momentul înregistrării (anul 2004) locuia în această casă, deținea nu mai puține drepturi ca sora sa.

Afirmă că, instanța de apel a ignorat faptul că, înregistrarea dreptului de proprietate asupra casei de locuit și terenului aferent a fost efectuată în baza prevederilor art. 39 alin. (3) și (4) din Legea cadastrului bunurilor imobile și nu în baza altor temeiuri.

La fel, relevă că, a fost ignorat și faptul că, statutul său de membru al fostului colhoz a fost confirmat prin înscrisurile anexate la materialele cauzei și, anume, copia Registrului de evidență a gospodăriilor, la care s-a referit instanța de apel și care are o forță probatorie mai mare decât declarațiile neîntemeiate ale Mariei Esir precum că, el a lucrat în colhoz doar o lună.

Susține că, chiar și în situația în care el nu a fost membru al fostului colhoz așa cum menționează instanța de apel, el este moștenitor legal al averii soției sale, Ștefanida Hariton (Hristeva), care avea aceleași drepturi ca și sora sa, Elena Statova, dar i-au fost încălcate.

De asemenea, califică ca eronată și concluzia instanței de apel precum că, admiterea acțiunii și anularea actelor contestate va duce la încălcarea dreptului de proprietate al lui Piotr Sîpciu și Elenei Sîpciu garantate de lege.

Mai invocă că, instanța de apel a considerat corect și firesc faptul că, Tudor Hariton, în rezultatul acțiunilor ilegale ale organelor publice locale, a fost lipsit de dreptul de proprietate asupra cotei-părți din casa de locuit și terenul aferent acesteia, a

fost evacuat din imobil la o vârstă înaintată, iar averea sa a fost transmisă Elenei Statova, ulterior altor persoane, însă nu a conchis acest fapt o încălcare a dreptului său de proprietate, întrucât această încălcare este în favoarea lui Piotr Sîpciu și a Elenei Sîpciu.

Prin referința depusă la data de 26 aprilie 2017 Maria Esir a solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost declarat în termen, or, din materialele cauzei rezultă că, recurentul a recepționat copia deciziei instanței de apel la data de 27 ianuarie 2017 (f.d. 200, vol. III), iar cererea de recurs a fost depusă de către aceasta la data de 09 martie 2017 (f.d. 207, vol. III).

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Tudor Hariton și reprezentantul acestuia, avocatul Nicolai Jecov nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Tudor Hariton și reprezentantul acestuia, avocatul Nicolai Jecov asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul lui Tudor Hariton și reprezentantul acestuia, avocatul Nicolai Jecov ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Tudor Hariton și reprezentantul acestuia, avocatul Nicolai Jecov se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

judecătorul

Judecătorii

Iulia Sîrcu

Sveatoslav Moldovan

Mariana Pitic